18/10/2022

Ξεκίνησε η ιστορική Α’ Παναυστραλιανή Ιερατική Σύναξη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Ξεκίνησαν την Τρίτη, 18 Οκτωβρίου 2022, με την ευχή και την ευλογία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, οι εργασίες της Α΄ Παναυστραλιανής Ιερατικής Συνάξεως, στην οποία έλαβαν μέρος οι περισσότεροι Ιερείς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, Μοναχοί, Μοναχές, δόκιμοι Μοναχοί και υποψήφιοι Κληρικοί, καθώς και φοιτητές της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέα Σύδνεϋ.

Η **Ιερατική Σύναξη** πραγματοποιείται στους άνετους χώρους του Πνευματικού Κέντρου του Ι.Ν. Αναστάσεως Kogarah, στην πολιτεία της Νέας Νότιας Ουαλίας, τους οποίους διέθεσαν με χαρά η Ενορία και η Κοινότητα.

Η Ιερά Σύναξη ξεκίνησε με Αγιασμό, τον οποίο τέλεσε ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας**, υψηλός εκπρόσωπος της **Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου**, παρέστησαν δε συμπροσευχόμενοι ο **Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος** , ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, καθώς και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, Μελόης κ. Αιμιλιανός, Σινώπης κ. Σιλουανός, Σωζοπόλεως κ. Κυριακός, Μαγνησίας κ. Χριστόδουλος,

Κερασούντος κ. Ευμένιος και Χαριουπόλεως κ. Βαρθολομαίος.

Αμέσως μετά, ακολούθησε ο εισαγωγικός χαιρετισμός του οικείου Ποιμενάρχου, **Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου**, ο οποίος λαμβάνοντας αφορμή από τον νουθετήριο λόγο του μακαριστού Μητροπολίτου τότε Ίμβρου και Τενέδου και μετέπειτα Γέροντος Χαλκηδόνος κυρού Μελίτωνος προς τον τότε Πρεσβύτερο και ήδη **Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο** την 19η Οκτωβρίου 1969 στον Ι.Ν. Αγίας Τριάδος της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, και δη από τις προτροπές: «Κενώθητι. Ταπεινώθητι. Και κυρίως δος θέσιν τη Θεία Χάριτι. Και μείνον δια βίου, μέχρι τέλους, μέχρι της αποδόσεως λόγου τω Κυρίω, κεχαριτωμένος παρά Θεώ, κεχαριτωμένος παρά ανθρώποις», τόνισε ότι τα λόγια αυτά αποτελούν διαχρονική παραίνεση απευθυνόμενη σε κάθε Κληρικό. Υπογράμμισε δε ότι «η παρούσα Σύναξη πραγματοποιείται για να ελέγξουμε τον εαυτό μας, να κρίνουμε τον δικό μας βίο και να αναλογιστούμε τις ευθύνες και υποχρεώσεις μας έναντι του κόσμου και του ανθρώπου». Ευχαρίστησε, επίσης, τους προσελθόντες Μητροπολίτες Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέα, τον και εκπρόσωπο της Α.Θ.Π. του **Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου**, και Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμο, τους παρισταμένους Βοηθούς Επισκόπους, αλλά και όλους τους παρόντες Κληρικούς, Μοναχούς και λαϊκούς, για τη συμμετοχή τους και την ποικιλότροπη συμβολή τους στην ευόδωση των εργασιών της Συνάξεως.

Ακολούθως ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας** ανέγνωσε χαιρετισμό της **Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου** προς την **Α΄ Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας**, με τον οποίο η Σεπτή Κορυφή της υπ' ουρανόν Ορθοδοξίας, πέραν των χαιρετισμών αγάπης και υψηλών ευλογιών προς ευόδωση των εργασιών της Συνάξεως, εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκεια προς τον **Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Μακάριο** για όσα σεμνά, προσφιλή και εύφημα έπραξε με ζήλο κατά την πρώτη τριετία της ποιμαντορίας του ως «λύχνος επί την λυχνίαν». Προέτρεψε δε τους Κληρικούς της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας: α. Να συναισθάνονται τη μεγάλη τιμή και το προνόμιο τού ότι ανήκουν στον Κλήρο της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, β. Να εγκολπώνονται την αλήθεια της ευχαριστιακής πραγματώσεως της Εκκλησίας ως απάντηση στην εσωστρέφεια της κλειστής πνευματικότητας και αδιαφορίας για τον κόσμο, γ. Να στηρίζονται στην Ορθόδοξη Παράδοση για να διδάσκονται πώς θα συμβιώνουν με το διαφορετικό, δ. Να συνεχίζουν στις σχέσεις με τους λοιπούς Χριστιανούς την παράδοση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, πρωτεργάτου της σύγχρονης Οικουμενικής Κίνησης, και ε. Να κατανοούν ότι ο Ιερέας δεν ανήκει στον εαυτό του, αλλά στον Χριστό και την Εκκλησία.

Κατόπιν, τον λόγο έλαβαν οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι της **Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας**, οι οποίοι στους χαιρετισμούς τους αποτύπωσαν ανάγλυφα την

ποιμαντική πραγματικότητα της Αυστραλίας και ανέδειξαν τις δυσκολίες, αλλά και την θυσιαστική προοπτική της διακονίας ως τη μόνη ικανή να σώσει τον κόσμο.

Η πρώτη εισήγηση με τίτλο **«Ιερωσύνης ήθος: από την "ευπρεπεστάτην αλλοίωσιν" στις σύγχρονες αλλοιώσεις»**, πραγματοποιήθηκε από τον **Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας κ. Μακάριο**. Σε αυτήν, ο Σεβασμιώτατος, ξεκινώντας από το ότι όλα στην Εκκλησία διδάχθηκαν από τη θυσία και τον Σταυρό του Κυρίου, ανέλυσε ότι αντικείμενο του Ιερατικού ήθους είναι το ανθρώπινο πρόσωπο, ο κάθε άνθρωπος ως ενιαίο και ανεπανάληπτο πρόσωπο. Αναφερόμενος στον 102ο Κανόνα της Πενθέκτης Συνόδου, τόνισε πως ο Ιερέας δεν μπορεί να πορεύεται ούτε συμβιβαστικά, ούτε με αυστηρότητα, αλλά να κρίνει και να αποφασίζει με σκοπό την σωτηρία του κάμνοντος. Αναφέρθηκε στις προσωπικές πρακτικές που απομακρύνουν και ανατρέπουν την πίστη, λαμβάνοντας αφορμή από τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους, οι οποίοι δεν προσαρμόζονταν στη διδασκαλία του Θεού, αλλά απαιτούσαν ο Θεός να προσαρμοστεί στη δική τους διδασκαλία, κάτι το οποίο χαρακτηρίζει την καπηλεία της Πίστης από τους σύγχρονους Φαρισαίους. Αναλύοντας το παράδειγμα του Μεγάλου Ιεροεξεταστή από το γνωστό κείμενο του Φ. Ντοστογιέφσκυ, προέτρεψε τους Κληρικούς να μην κάνουν το ίδιο λάθος, να πετάνε τον Χριστό έξω από την υπόθεση της σωτηρίας των ανθρώπων. Παρακάλεσε δε τους Ιερείς να αναρωτηθούν πώς θα αντιδρούσαν αν ερχόταν πάλι ο Χριστός στη γη, τι είναι ο Χριστός για τον καθένα τους και πού είναι ο Χριστός ιδίως μετά τη χειροτονία τους. Παρακάλεσε, επίσης, να μη διεκδικούν οι κληρικοί μόνη την επιστημονικότητα, αλλά σε συνδυασμό με την ταπείνωση και την αγάπη. Τόνισε ακόμη τη διάσταση της σύγχρονης εκκοσμίκευσης στην Ιερωσύνη ως διαχείριση της σωτηρίας των ανθρώπων για προσωπική προβολή, ως δημιουργία ψευδαισθήσεων και ξεγέλασμα της συνείδησης, στα πλαίσια του ατομισμού και της απόκτησης εξουσίας επί των ανθρώπων. Αναρωτήθηκε δε αν η αύξηση του αριθμού των εκκλησιαζομένων σημαίνει και αύξηση του αριθμού των Αγίων, ενώ κατήγγειλε το δημαγωγικό κήρυγμα, το οποίο πολλές φορές μεταφέρει στον άμβωνα το πεζοδρόμιο. Πρότεινε να μην ενδιαφέρει τους κληρικούς το «φαίνεσθαι», αλλά το «είναι», καθώς και να μην τους απασχολεί η γνώμη του κόσμου, ακριβώς επειδή ασκούν ποιμαντική κι όχι επικοινωνιακή πολιτική. Προέτρεψε, επιπροσθέτως, οι Ιερείς να πείθουν τους ανθρώπους ότι πρέπει να έχουν χαρά, καθώς αυτή είναι μια βασική λειτουργία και ιδιότητα της ζωής, και μάλιστα στη διάσταση της κοινωνίας των προσώπων, αναλύοντας το «ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν επί το αυτό». Συνέστησε, τέλος, τη διαρκή μετάνοια ως υγιή πνευματική κατάσταση, ενώ τόνισε πως ο αντίποδας της εκκοσμίκευσης είναι ο συνδυασμός αγάπης και ενότητας.

Στη δεύτερη εισήγηση, με τίτλο: **«Ιερατική κλίση και ιερωσύνη στον σύγχρονο κόσμο. Προβληματισμοί και αυτοκριτική ενώπιον της εκκοσμίκευσης»**

, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας**, εκπρόσωπος της **Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου**, αναφέρθηκε στην Ιερωσύνη ως χάρισμα παρά Θεού, στη χαρά της συνάντησης στο κοινό ποτήριο, αλλά και στους πνευματικούς προβληματισμούς που δημιουργεί η ιστορική εξέλιξη. Τόνισε ότι δεν εκκοσμικεύεται η Εκκλησία, αλλά τα μέλη της. Εστίασε στην αέναη διαπάλη του Ιερού με το βέβηλο και ανέδειξε την Εκκλησία όχι ως εγκόσμιο σχήμα, αλλά ως όχημα της ερχόμενης Βασιλείας του Θεού. Η Εκκλησία ως Σώμα Χριστού και κοινωνία θεώσεως, εξήγησε, θεραπεύει την νοσούσα προσωπικότητα χωρίς να αγνοεί το παρόν. Η δε απομάκρυνση από την εκκλησιαστική ζωή, πέραν από την ανάδειξη του κέρδους και της οικονομίας ως προτάγματος, καλλιεργεί την εσωστρέφεια και τον ατομικισμό, καταργεί τις αυθεντίες και αναδεικνύει τον ορθολογισμό. Επίσης, τόνισε ότι χρειάζεται διαρκής αυτοκριτική στην πορεία μας, ώστε διαρκώς να προσδιορίζεται το εκκλησιαστικό μας ήθος και φρόνημα. Αναφέρθηκε ακόμη στην επίδραση του οικογενειακού περιβάλλοντος και των νεανικών χρόνων στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του Κληρικού, αλλά και του εκκλησιαστικού περιβάλλοντος ανάπτυξης και διακονίας του. Τόνισε την σταυρική φύση της Ιερωσύνης και προειδοποίησε για λάθος κίνητρα πολλών, τα οποία οδηγούν σε ψυχικές τραγωδίες. Μίλησε δε για τη διαρκή καλλιέργεια της ψυχής, την ανάγκη για προσωπικό καταρτισμό και την ύπαρξη ικανών πνευματικών οδηγών. Συνέστησε, τέλος, την άρση του προσωπικού Σταυρού και την συνεπή πορεία του κάθε Ιερέως.

Στη συνέχεια ο **Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Σινώπης κ. Σιλουανό**ς ανέπτυξε την εισήγησή του με τίτλο: **«Η διακονία της Ιερωσύνης σε μια κοσμική εποχή»**. Ο Θεοφιλέστατος τονίζοντας το σημαντικό της Θείας Λατρείας και το πώς ο άνθρωπος δι’ αυτής μετέχει του Θείου, ανέδειξε και την Ορθόδοξη Εσχατολογία ως προοπτική ολοκλήρωσης της Λατρείας.

Ακολούθως, έλαβε τον λόγο ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος**, ο οποίος ανέπτυξε την εισήγησή του με τίτλο: **«Ιερωσύνη και εκκοσμίκευση. Εάν το άλας μωρανθή…»**. Σε αυτήν, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στο προβληματικό του τρόπου με τον οποίον κατανοούμε την ιδιότητά μας ως Χριστιανών, κάτι που μεταφέρεται και στη θεσμική έκφραση της Ορθόδοξης Εκκλησίας και αποτυπώνεται στα προβλήματα που παρατηρούνται στις διορθόδοξες σχέσεις, ιδίως την τελευταία δεκαπενταετία. Επίσης, τόνισε το προβληματικό στη σχέση μας με τον Χριστό, ιδίως με τη συνήθεια στη Θεία Κοινωνία και την Λατρεία. Στάθηκε και αυτός στον 102ο Κανόνα της Πενθέκτης Συνόδου, ενώ αναφερόμενος στον λόγο του Κυρίου περί του άλατος και τι θα συμβεί αν αυτό χάσει την αλιστική του ιδιότητα, παρατήρησε την σκληρότητα αλλά και πραγματικότητα του λόγου του Κυρίου ότι το ανάλατο άλας είναι

παντελώς άχρηστο, γι’ αυτό και πετιέται και καταπατείται από τους ανθρώπους, δείγμα της υπέρτατης περιφρόνησης και συντριβής προς όσους ενώ επαγγέλλονται το σεμνό επάγγελμα του Κληρικού, παρατηρείται ανακολουθία και διάσταση του τρόπου της ζωής τους από την ιδιότητά τους. Χαρακτήρισε απαράδεκτη την εσχατολογία που αναπτύσσεται εκτός Ορθόδοξης Εκκλησίας με έναν λαϊκίστικο τρόπο, ιδίως από περιθωριακά έντυπα και εφημερίδες, τα οποία καλλιεργούν τον φόβο του ερχομού του αντιχρίστου, τη στιγμή που η Εκκλησία καλλιεργεί την γλυκειά ελπίδα του επανερχομού του Κυρίου.

Κατόπιν μίλησε ο **Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου κ. Ευσέβιος, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Παντανάσσης Mangrove**, με θέμα: **«Ο Ορθόδοξος Ιερέας στον σύγχρονο κόσμο»**, ο οποίος ανέδειξε τη χρησιμότητα του ησυχαστικού τρόπου ζωής στην πνευματική συγκρότηση του Ιερέα και στην άμυνά του ενάντια στην εκκοσμίκευση.

Ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Ιγνάτιος Μουρτζανός, Πρωτοσύγκελλος της Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου, ανέπτυξε το θέμα του με τίτλο: **«Προκλήσεις στην Ιερατική μας διακονία σήμερα»**. Τόνισε ότι «πρέπει να ξαναδούμε την κλήση μας από τον Θεό στην προοπτική της σύγχρονης εποχής, να συναισθανθούμε οικονόμοι της χάριτος Του και να μην υποταχθούμε στο φόβο διότι τότε θα έχουμε ηττηθεί όχι μόνο προσωπικά, αλλά και ως σώμα Χριστού».

Ακολούθησε η εισήγηση του **κ. Φιλίππου Καριατλή, Καθηγητή της Θεολογικής Σχολής του Αγίου Ανδρέα**, με θέμα: **«Η διακονία της Ιερωσύνης. Η θεολογική σημασία και σπουδαιότητά της σήμερα»**. Σε αυτήν, ο κ. Καριατλής, με τη χαρακτηρίζουσα αυτόν λογιότητα και επιστημονική εμβρίθεια, ανέδειξε την συνάρτηση Θεολογίας και Ιερωσύνης ως του ουσιαστικού μέτρου διαποίμανσης των ανθρώπων, ενώ τόνισε την ανάγκη θεολογικού καταρτισμού των Κληρικών σε μια διαρκή προσπάθεια.

Η **Παναυστραλιανή Ιερατική Σύναξη** ολοκληρώθηκε με την εισήγηση του Αιδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου κ. Παναγιώτη Μαυρομμάτη, με τίτλο: **«Ο Ιερέας ως παιδαγωγός στον σύγχρονο κόσμο»**. Με εύληπτο τρόπο, αναδείχθηκε η παιδαγωγική διάσταση της Ιερωσύνης ως διαρκούς αναγέννησης του ανθρώπου κατά Χριστόν, αλλά και ως πρόσκληση διαρκούς

μαθητείας.

Μετά από κάθε εισήγηση ακολουθούσε εποικοδομητική συζήτηση, στην οποία οι παριστάμενοι Ιερείς είχαν τη δυνατότητα να θέσουν ερωτήματα, αλλά και να τοποθετηθούν επί των αναφυομένων ζητημάτων κατά την εμπειρία του ο καθένας, αναδεικνύοντας τον κοινό πόθο της καλύτερης δυνατής διακονίας του φιλοχρίστου λαού εν υπακοή προς την Μητέρα Εκκλησία και το Συνοδικό της πολίτευμα.

Στο τέλος, ο **Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος** ευχαρίστησε τον **Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μαγνησίας κ. Χριστόδουλο** για την υποστήριξη του Συνεδρίου και το γεύμα, καθώς και όλα τα στελέχη της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας που εργάστηκαν για την οργάνωση και ευόδωσή του. Η πρώτη ημέρα έκλεισε με δείπνο που παρέθεσε ο φιλανθρωπικός οργανισμός της **Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας** «Βασιλειάδα» στον Ι.Ν. Αγίου Σπυρίδωνος Kingsford, με έκδηλη την ικανοποίηση όλων για τον συμπνευματισμό και την ουσιαστική ωφέλεια από την πρώτη αυτή **Παναυστραλιανή Ιερατική Σύναξη**.

Περισσότερες φωτογραφίες:

© Mark Petropoulos/GOAA

© Mark Petropoulos/GOAA

© Mark Petropoulos/GOAA

© Mark Petropoulos/GOAA

© Mark Petropoulos/GOAA

© Mark Petropoulos/GOAA